

Spronkels

OPENHARTIG

Ecologische kinderopvang
bij Heppie Keppie

VILLA BOEMPATAT

Ouders in een kwetsbare positie: zo
weinig mogelijk regeltjes opleggen

UNIEKO

wordt 30!

de biotoop®
natuurlijk!

SLAPEN • ETEN • SPELEN • FANTASEREN • ONTDEKKEN
Inrichting en meubilair op JOUW maat!

U wenst uw kinderdagverblijf in een nieuw kleedje te steken?

U droomt van een natuurlijke look van uw ruimtes of meubels?

U wil meer avontuur in uw buiten- of binnenruimte?

BIG BORIS

buitenbed

Omdat
buiten slapen
gezond(er) is!

Conform de Kind & Gezin richtlijnen (EN 716)

SMALL SUZY

buitenbed

scandinavische gewoonte betere luchtkwaliteit
betere weerstand is medisch verantwoord
meer aanmaak vitamine D slapen rustiger, dieper en langer
beter humeur

Wij zijn immers een pionier in het creatief en efficiënt inrichten van ruimtes voor jonge kinderen en realiseerden hierin reeds tal van projecten.
Deze zijn zowel technisch als pedagogisch grondig onderbouwd. Onze kennis en ervaringen halen we uit onze eigen kinderdagverblijven
te Gent. Daar ondervinden we immers wat écht belangrijk is bij de opvang van kinderen. Benteuwd wat wij voor u kunnen doen?
Neem gerust een kijkje op onze vernieuwde website. Samen maken wij graag uw dromen waar!

Warme Groetjes!
Het Biotoop-interieurteam

Webshop en projecten
www.debiotoop.be

promo 5% korting

op alle "made by De Biotoop" producten
uit onze webshop

Colofon

Sprinkels. Kwartalaamagazine van
UnieKO, Beroepsvereniging voor
Unieke KinderOpvang in
Vlaanderen & Brussel.

Verantwoordelijke uitgever
Dany Depreitere

Contact
UnieKO
Schoolstraat 11
8770 Ingelmunster
info@unieko.be
www.unieko.be

Frequentie
4 keer per jaar

Teksten
Tom Goossens en Dany Depreitere

Eindredactie
Tjeerd Gunning

Fotografie
Tom Goossens
Kirsten Verheyden
Mieke Coulembier

ELMA
De mediapartner
voor branche- en
beroepsverenigingen

Promotie en marketing
Elma Multimedia
Sven Destercke
sven@elma.be
T. 015 56 99 94
www.elma.be

Art direction en vormgeving
Kim Speleman

Copyright ©2020 UnieKO, beroepsvereniging voor
Unieke Kinderopvang in Vlaanderen en Brussel

Dit drukwerk is 100% isopropanolvrij, gedrukt met
vegatale inkten op duurzaam papier

"Het werd een succesverhaal voor vele ouders"

1990. Een bruine omslag van K&G valt in de bus, met 120 adressen van
alle zelfstandige kinderdagverblijven in Vlaanderen en Brussel. Enkele
gelijkgestemden willen dringend verandering in de sector en nodigen
iedereen uit. Een computer is er nog niet, wel een typemachine,
ook geen internet en mail, wel de post. De startdag in Gent is
een succes en dat betekent het begin van een nieuwe passie, een
beroepsvereniging wordt uit de grond gestampt.

We hadden toen geen idee wat dit zou betekenen.

Onze allereerste actie naar de overheid was de vraag om duidelijke
voorwaarden en nu, 30 jaar later, staan we met twee voeten op de
rem, want de regelitis swingt uit de pan.

Met de selfmade kinderdagverblijfsjes ontstond een totaal nieuwe
vorm van kinderopvang: de kleine groepsopvang in een afzonderlijk
huis. Het werd een succesverhaal voor vele ouders, want die
minicrèches hadden een eigen stijl, waren gezinsvervangend,
kleinschalig, flexibel en hadden vooral goesting om te zorgen. Ook
eind vorige eeuw was er al opvangtekort!

Tot op vandaag mag de gemeenschap zich gelukkig prijzen dat nog
altijd mensen met eigen ideeën en enthousiasme nieuwe kinderopvang
creëren. En de Vlaamse Regering belooft om voor iedere starter een
basissubsidie te voorzien. Deze zekerheid zal eindelijk het financieel
plan verstevigen. En deze subsidie zal bestaande organisatoren ook
over de streep trekken om plaatsen uit te breiden!

UnieKO is uiteindelijk de beroepsvereniging van Unieke Kinderopvang
geworden, want al onze initiatieven zijn een voor een apart. Hun zeer
verscheiden aanbod zorgt ervoor dat ouders kunnen kiezen. Mieke,
Valerie en Kirsten kijken terug op hun startperiode, elk met een andere
bril. 30 jaar geleden of nu, iedere starter vertrekt vanuit kinderen
graag zien ...

Ik zou het nog opnieuw doen.

Dany Depreitere
voorzitter UnieKO
dany.depreitere@unieko.be

Dertig jaar ijveren voor duidelijke regels en gelijke behandeling

In 2020 blazen we 30 kaarsjes uit voor UnieKO. In die periode is er heel wat veranderd voor de zelfstandigen in de kinderopvang en dat komt voor een groot deel door de inzet van onze beroepsorganisatie. Duik met voorzitter Dany Depreitere in het verleden en ontdek waarom een organisatie zoals UnieKO broodnodig is. **Wat waren de eerste successen van onze beroepsorganisatie?**

Toen je met UnieKO startte, was je 1 jaar actief als zelfstandige in de kinderopvang. Hoe ben je in het beroep gerold?

Voorzitter Dany Depreitere: "In 1989 zocht ik een kinderopvang waar zowel mijn baby als mijn schoolgaande kinderen terechtkonden. Zo'n plek

bestond niet in de streek rond Ingelmunster. Dus begon het te kriebelen om zelf initiatief te nemen. Ik wou een huiselijke sfeer creëren voor kinderen van alle leeftijden. Je moet weten dat je als ouder in die periode slechts 2 opties had: ofwel koos je voor een onthaalmoeder die een

"Duidelijke voorschriften en een objectieve beoordeling waren onze eerste vragen aan de beleidsmakers."

crèche met vroege en late openingsuren. De huiselijke sfeer en de toegankelijkheid voor kinderen van verschillende leeftijden waren extra troeven. Ook dat alle leeftijden bij elkaar konden verblijven, broers en zusjes samen. ‘t Achterhuisje – zo heet onze crèche – is sindsdien dan ook fors gegroeid. Ondertussen zitten we in ons vierde pand en de werkzaamheden voor de volgende uitbreiding zijn bijna klaar. Dan zouden we een opvangcapaciteit voor 100 kindjes kunnen hebben. Ons verhaal is natuurlijk niet uniek. De afgelopen 30 jaar is het aantal zelfstandige kinderdagverblijven in Vlaanderen gegroeid tot meer dan 1600. En de vraag naar opvang blijft groeien. Alleen is het jammer dat er nog altijd geen gelijke kansen zijn wanneer je een kinderopvang wil starten.”

"Enerzijds waren er amper regels of voorschriften voor de zelfstandige crèches. Anderzijds werden we anders behandeld dan de gesubsidieerde collega's."

bepakt aantal kinderen opving, meestal bij haar thuis. Of je bracht je kinderen naar een grote, gesubsidieerde crèche met 23 of meer kinderen. Ik wou iets tussen die 2 uitersten. Dus startte ik samen met de onthaalouder van mijn kinderen een zelfstandige kinderopvang waar 14 kinderen in een gemoedelijke sfeer terechtkonden.”

Was het toen eenvoudig om als zelfstandige te starten met een kinderopvang?

Dany Depreitere: “Nee, dat was pionierswerk. In heel Vlaanderen waren er toen nog maar 120 dergelijke kinderdagverblijven actief. In 1989 waren er eigenlijk geen regels om als zelfstandige te starten met een kinderdagverblijf. Ik informeerde bij Kind en Gezin en kreeg het advies om de regels voor de grote, gesubsidieerde crèches te volgen. Spijtig genoeg moest ik dan bij wijze van spreken een half boek met regels en voorschriften volgen. Allemaal voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidies, waarop ik als zelfstandige toch nooit recht kon hebben. Nog voor de start van mijn kinderopvang was het voor mij duidelijk dat er werk aan de winkel was. Die ongelijkheden moesten er uit.”

"Ik zocht een kinderopvang waar zowel mijn baby als mijn schoolgaande kinderen terechtkonden."

Was je kinderopvang direct een succes?

Dany Depreitere: “Ja, ons initiatief was een schot in de roos. Ouders in onze regio zaten echt te wachten op een

Is dat ook de reden waarom je UnieKO oprichtte?

Dany Depreitere: “Absoluut. Enerzijds waren er amper regels of voorschriften voor de zelfstandige crèches. Anderzijds werden we anders behandeld dan de gesubsidieerde collega's. Je moet weten dat de inspectie in die tijd door Kind en Gezin werd uitgevoerd, dat tegelijkertijd bepaalde crèches subsidieerde. Kreeg zo'n crèche een controle? Dan werd er op voorhand even gebeld om te polsen of dat bezoek in de agenda paste. Voor de zelfstandige collega's gebeurden die inspecties altijd zonder aankondiging. Bovendien waren er geen algemene regels. Je wist dus nooit wat zou worden beoordeeld en er was zelfs geen verslag na inspectie. Daarbij komt nog dat er regelmatig tegenstrijdige adviezen werden gegeven. Kortom: er was ongelijkheid en te veel willekeur.”

Wat waren dan de eerste actiepunten voor UnieKO?

Dany Depreitere: “Duidelijke voorschriften en een objectieve beoordeling waren onze eerste vragen aan de beleidsmakers. Anders gezegd: we wilden een lijst met kwaliteitscriteria waarop de inspectie ons kwam keuren. KWAPOL was het antwoord op onze vraag. Dat kwaliteitsinstrument en de bijbehorende zelfevaluatie maakte een einde aan de willekeur. KWAPOL is de afkorting van KWALiteitsinstrument voor de Particuliere OpvangInstelling – zo heetten de zelfstandige crèches in die dagen. Dat instrument was een eerste stap in de goeie richting. Helaas kwam er daarmee nog geen einde aan de ongelijke behandeling van gesubsidieerde en zelfstandige crèches. Dat verhaal doe ik in een volgend nummer uit de doeken.”

"Als zelfstandige kun je ook creativiteit kwijt"

22 jaar geleden startte Kirsten Verheyen met kinderdagverblijf De Knuffeltjes in Werchter. Daarmee werd haar grote droom werkelijkheid. Waarom starten als zelfstandige? Omdat ze boordevol ideeën zat over hoe je zo'n kinderopvang het beste inricht en organiseert voor de kindjes. Na al die jaren blijven de ideeën komen.

Was het 22 jaar geleden eenvoudig om te starten met een crèche?

Kirsten: “Ja, eigenlijk wel. In 1998 had ik 3,5 jaar ervaring als werknemer in een kinderopvang. Het kriebelde om zelf met een crèche te starten en dus vroeg ik aan mijn ouders of ik de ouderlijke woning mocht huren. Een paar jaar daarvoor waren ze verhuisd naar een appartement. Ik vroeg een infomap aan bij Kind en Gezin en de bal ging aan het rollen. Er waren natuurlijk wel voorschriften, maar die waren bij lange niet zo uitgebreid als vandaag.”

op met hoeken en speelzones. De inspectie schrijft dat voor, dus volgen wij.”

Heb je nog plannen voor De Knuffeltjes?

Kirsten: “Ja hoor. In die 22 jaar ben ik blijven investeren, net zoals de collega's dat ongetwijfeld doen. Je koopt regelmatig nieuw speelgoed, je zorgt ervoor dat de infrastructuur tiptop blijft en je haalt alles in huis wat nodig is volgens de richtlijnen. Als zelfstandige kun je ook je creativiteit kwijt. Zo wil ik graag een snoezelruimte inrichten. Dat is een prikkelarme kamer waar de kleintjes tot rust kunnen komen. Met een opvangcapaciteit voor 22 kindjes zijn we geen grote crèche, maar toch is het hier soms vrolijk druk. Zo'n snoezelruimte is dus geen overdreven luxe.”

Je had van bij de start een duidelijk beeld van hoe je crèche er moest uitzien.

Kirsten: “Ik wou vooral een open omgeving creëren voor de kindjes. En een huiselijke sfeer waar de kleintjes uit verschillende leeftijdsgroepen samenleven. Kinderen vinden dat geweldig, zelfs voor baby's is het fantastisch om alles te observeren. Bij De Knuffeltjes zijn er dus geen aparte ruimtes voor de verschillende leeftijden. Iedereen speelt samen. Vanzelfsprekend hou ik wel rekening met de richtlijnen die regelmatig veranderen. Zo installeerden we een aantal jaren geleden een aparte babyhoek. En de grote ruimtes breken we

LEREN ZORGEN VOOR ELKAAR en voor Moeder Natuur

Ieder kind is uniek en verdient het om op te groeien in een bad vol liefde. Dat is het uitgangspunt van kinderopvang Heppie Keppie in Tielt. De kindjes leren er te zorgen voor zichzelf en voor elkaar, en ondertussen leren ze er ook te houden van Moeder Natuur. We trokken naar Tielt voor een babbel met Virginie Vermaete en Séverine Van de Kerckhove.

Heppie Keppie is een ecologische kinderopvang. Wat betekent dat in de praktijk?

Virginie: “We werken zoveel mogelijk ecologisch verantwoord en met biologische producten. Dat uitgangspunt is de basis van onze kinderopvang, samen met de zorg en liefde voor de kindjes die we opvangen. Die ecologische aanpak is iets waarin we blijven groeien, want je ontdekt altijd nieuwe mogelijkheden om het anders en beter aan te pakken. Zo proberen we zero waste te werken.”

Séverine: “Daarnaast composteren we en geven we etensresten aan de kippen. Verven gebeurt hier met ecologische verf en bellenblazen doen we met ecologische zeep. Kortom, we vermijden elk contact met chemicaliën en schadelijke stoffen.”

Ook gezondheid van de kindjes zetten jullie centraal.

Séverine: “Ja, we willen de gezondheid van de kleintjes ondersteunen en uitdagen. Ondersteunen doen we door altijd verse maaltijden aan te bieden met onbewerkte en biologische ingrediënten. Uitdagen doen we door hen te laten spelen in de natuur en door ze te laten ploeteren in de modder. Zo wordt hun immuutiteitssysteem op de proef gesteld en bouwen ze een sterkere weerstand op. Daar plukken ze later de vruchten van. Daarnaast gebruiken we zo weinig mogelijk ontsmettingsmiddelen en kiezen we voor homeopathie. Dat maakt onze kinderopvang uniek.”

Toch staat Heppie Keppie voor veel meer dan alleen gezondheid en ecologie.

Virginie: “We willen vooral een tweede thuis zijn voor de kinderen. Sommige van die kleintjes brengen bij ons meer tijd door dan bij hun ouders. Daarom vinden we het belangrijk dat ze dezelfde warmte en genegenheid meekrijgen als thuis. We doen dan ook meer dan alleen maar kinderen opvangen: we proberen ieder kind aan te voelen, zodat we juist kunnen inspelen op zijn of haar individuele behoeften.”

Séverine: “En we zorgen ervoor dat hun leefwereld verruimt. Hoe? Door ze te laten zorgen voor elkaar, door ze elke dag kleine taakjes te laten uitvoeren, door spelletjes en uitstapjes, ... Kortom: ze ervaren de kracht van hun eigen ik en verkennen ondertussen de wereld om hen heen.”

“We vinden het belangrijk dat de kindjes bij Heppie Keppie dezelfde warmte en genegenheid krijgen als bij hen thuis.”

Had u veel ervaring met kinderopvang toen u met Heppie Keppie startte?

Virginie: “Als leerkracht beeld aan de Academie Brugge DKO heb ik ondertussen meer dan 20 jaar ervaring met schoolkinderen en pubers. En met mijn levenspartner Veerle Lievens ben ik al 10 jaar de drijvende kracht achter KunstKadee, een creatief atelier voor kadees tussen 5 en 15 jaar. Met de allerkleinsten had ik nog geen ervaring. Dus was het voor mij wel spannend om in het verhaal van Heppie Keppie te stappen. Maar eerlijk gezegd is er niet zoveel verschil. Kinderen blijven kinderen. Persoonlijk vind ik de combinatie van mijn artistieke jobs en kinderopvang een verrijking. Bij Heppie Keppie ben ik vooral met de cijfertjes bezig en kan ik mijn creatieve brein tot rust

laten komen. Dat wil niet zeggen dat je geen creativiteit nodig hebt om in een kinderdagverblijf te werken. Die is zeker nodig, maar dan op een andere golflengte. In elk geval houdt de combinatie mij wakker. Zo blijf ik openstaan voor vernieuwing.”

Wie staat er bij Heppie Keppie in voor de dagelijkse leiding?

Séverine: “We zijn met 4 verantwoordelijk voor het reilen en zeilen van het kinderdagverblijf. Virginie werkt vooral achter de schermen en zorgt voor de facturatie, financiën en huisstijl. Ikzelf, Yoica en Elias begeleiden elke dag de kinderen. Dat doen we van 7 tot 18 uur. De vroege shift verdelen we onder ons drieën. Sluiten doen we vaak samen, simpelweg omdat we het graag doen en na onze shift blijven plakken. Daarnaast heeft ieder van ons eigen verantwoordelijkheden, gekozen vanuit ieders talenten. Zo zorg ik voor de berichten en foto's op onze Facebookpagina. Een andere collega staat in voor de contacten met Kind en Gezin. En nog een andere collega houdt onze tuin tiptop in orde.

We geloven in een gezonde en ecologische levensstijl en dat is onze drijfveer om die principes diepgaand uit te werken bij Heppie Keppie. Het kind als individu is daarbij ons vertrekpunt. Daarom ook delen we elke dag op in verschillende momenten die steeds terugkomen. Eten, slapen, buiten spelen, kringmomenten, ... Dat creëert een herkenbaar ritme voor de kindjes. Tegelijk zijn we flexibel in die momenten, omdat we willen inspelen op de interesses van de kinderen. We zoeken het evenwicht tussen routine en flexibiliteit. En dat doen we altijd met veel liefde voor de kindjes.”

“Zorgen is begeleiden geworden, dat is de grootste verandering”

In 30 jaar tijd is er heel wat gewijzigd in de kinderopvang.
Enkele ‘anciens’ blikken terug.

“Ik kwam laatst in de babygroep en wou graag een handje toesteken. Ik mocht onmiddellijk een babyflesje geven. Groot was mijn verbazing dat het flesje werd klaargemaakt met leidingwater en ik het koud moest geven. Verbolgen was ik eigenlijk, vooral voor ’t laatste. De nieuwe voorschriften gaven mijn medewerkers echter gelijk. Maar toch ... ik blijf het moeilijk vinden. Ietske opwarmen is volgens mij toch aangenamer! Koude koffie kan natuurlijk ook ... In de zomer. Dat de flessen niet meer gesteriliseerd hoeven te worden, enkel grondig uitgewassen, vind ik ook moeilijk, vooral voor die allerkleinsten. Tja, nieuwe inzichten!”

Margot

“Mij lijkt het dat meer dan de helft van de kinderen nu allergieën hebben. Soms krijgen we doktersadvies mee, maar ik heb het idee dat veel ouders zelf keuzes maken en bepaalde voeding uitsluiten. Dit vergt enorm veel werk in de keuken. Nu vraag ik altijd een attest van de dokter.”

Linda

“Ik weet dat ik in mijn leven heel veel aerosols heb gegeven. Ouders hadden ook wel graag dat dit door ons gebeurde! Nu lees ik dat je dat best niet doet met andere kinderen erbij, voor de schadelijke dampen.”

Greet

“In onze beginperiode gaven wij nog badjes aan de baby’s en peuters! Niet aan allemaal, maar wie vroeg moest beginnen te werken, mocht het kindje in pyjama en slaapzak brengen, met de jas erboven! Amai, hoe deden wij dat toen? Ook de stagiairs moesten geregeld een babybadje geven, met de stagebegeleidster erbij. En toen huilden die kleintjes de longen uit hun lijf. Ik gaf altijd liever een peuter mee.”

Linda

“Toen ik pas begon, stond mijn vensterbankje vol met vitaminedruppelkes voor de baby’s. Het was een gewoonte om AD-cure bij de fruitpap te doen of fluordruppeltjes ... Nu staat er geen enkel flesje meer.”

Veerle

Ik durf het bijna niet zeggen, maar toen wij startten, stond bij enkele moeilijke inslapers een potje honing. Na een tijdje werd dit vervangen door ‘windolie of Teejel’. Dat was echt enkel bij de huilertjes. Nu is dat natuurlijk uit den boze, je zou er zelfs niet meer aan denken.”

Greet

“Wat mij doorheen de tijd vooral is opgevallen, is dat we nu vaak baby’s met een afgeplat hoofdje hebben. Véél meer dan vroeger. Soms is het hoofdje helemaal schuin afgeplat. Zo erg en moeilijk om daar gehoor voor te krijgen.”

Ine

“Als vieruurtje maakten wij dikwijls eens pudding, met volle melk, voor kindjes vanaf 6 maanden. Nu zou ik niet meer weten of dit nog mag. Maar nu heb je ook die groeimelkjes, de sojamelk, de rijstmelk, enzovoort. Begin maar.”

Veerle

“Bij mij was de moeilijkste klik het einde van buikslapen. Het was er ons zo ingepeperd hoeveel zonder buikslapen was en dan moest het plots anders. De wiegendoodpreventie heeft zeker haar nut meer dan bewezen, maar toch ben ik blij dat er terug wat soepelheid is gekomen.”

Margot

Zo weinig mogelijk regeltjes opleggen

Villa boempatat vzw organiseert kinderopvang in de Brugse Poort in Gent. Dat is een kleurrijke buurt met jammer genoeg ook veel kwetsbare gezinnen. Mieke Coulembier en haar echtgenoot zorgen ervoor dat hun kinderopvang ook voor die kwetsbare gezinnen toegankelijk blijft. Keep it simple is hun advies.

Wanneer zijn jullie gestart met kinderopvang?

Mieke Coulembier: "In mei 2015 startte mijn echtgenoot fabriek KoeMieK als eenmanszaak. Toen hadden we plaats voor 12 kindjes en werkten we zonder subsidies. Ondertussen kwam daar Villa boempatat bij, onze tweede locatie. Nu kunnen er 30 kindjes bij ons terecht en werken we als vzw, mét subsidies en 5 werknemers."

Jullie focus ligt op toegankelijke kinderopvang in een familiale sfeer.

Mieke: "Klopt. We willen zoveel mogelijk een thuisgevoel creëren voor de kindjes en ze elke dag laten buiten spelen. Een schoolse omgeving willen we absoluut vermijden, want ze moeten nog lang genoeg op de schoolbanken zitten. Onze slogan luidt dan ook: 'we maken plezier'. We scheppen vooral een huiselijke sfeer voor de kindjes en hun ouders. Onze buurt is heel divers. Je vindt er bij wijze van spreken alle kleuren van de regenboog. Jammer genoeg wonen hier ook veel kwetsbare gezinnen. Veel ouders zitten zonder stabiel werk, leven in armoede en beheersen amper het Nederlands. Ook voor de kinderopvang brengt dat uitdagingen met zich mee."

Hoe maken jullie kinderopvang toegankelijk voor die ouders?

Mieke: "Door zo weinig mogelijk regeltjes op te leggen. En door zo flexibel mogelijk te werken. Want met de taalbarrière krijg je veel van die regels toch niet uitgelegd. En als de ouders een ander cultureel referentiekader hebben, begrijpen ze sommige van die regels simpelweg niet. Ook hebben we hier een aantal plaatsen voor onregelmatige opvang. Die zijn nodig omdat veel ouders uitzendarbeid verrichten. De ene dag hebben ze werk, de andere dag niet. Dus hebben ze een opvang nodig waar hun kinderen terechtkunnen zonder op voorhand te verwittigen. Die plaatsen kunnen we aanbieden dankzij het KOALA-project."

Wat is dat KOALA-project precies?

Mieke: "KOALA staat voor Kind- en Ouderactiviteiten voor Lokale Armoedebestrijding en daardoor krijgen we subsidies voor die flexibele opvangplaatsen. Toch zijn die subsidies niet onze drijfveer. Want ze brengen veel voorwaarden en

verplichtingen mee, waardoor het water je aan de lippen blijft staan. We bestaan vijf jaar en beklommen het hele trappensysteem van subsidies. We weten dus dat niemand comfortabel kan ondernemen in de kinderopvang. Er zijn echt wel meer middelen nodig voor iedereen in de sector. We hebben allemaal nood aan meer speelruimte en minder regeltjes."

Ouderparticipatie in de opvang

De Hasseltse kinderopvang 't Sjakkepoelke doet aan ouderparticipatie. De Facebookpagina onderhouden, klusjes uitvoeren, ... elke ouder zet zich in voor het welzijn van de crèche. Dankzij die hulp blijft hun grootste troef behouden: een tweede thuis zijn voor kind én ouders.

't Sjakkepoelke bestaat al sinds 1976. Toen lette een groepje ouders in een beurtrol op elkaars kinderen. Omdat dat niet haalbaar bleef, schakelden ze een kinderverzorgster in. Het initiatief groeide uit tot een **kleine, huiselijke kinderopvang** die nu 18 kindjes telt.

Verantwoordelijke Jenny Tamboers: "Als kleinschalige opvang krijgen we maar net genoeg subsidies om onze loonkosten en wat logistieke uitgaven te dekken. De betrokkenheid van ouders en vrijwilligers is daarom onontbeerlijk. Dankzij hun hulp kunnen we ons **volledig op de kinderen focussen**."

't Sjakkepoelke begeleidt en ondersteunt ook maatschappelijk kwetsbare kinderen en hun ouders, via het KOALA-project. "Door de verschillende talen en culturen

kost het meer tijd om hen wegwijs te maken, maar we doen het graag. De ouders zijn op hun beurt blij dat ze iets kunnen bijdragen zonder dat het geld kost."

Hoe gaat dat in zijn werk, ouderparticipatie? "We werken met **oudercomités die elk hun eigen verantwoordelijkheid hebben**. Bijvoorbeeld: klusjes uitvoeren, de website en sociale media beheren, infoavonden en activiteiten organiseren, enzovoort."

't Sjakkepoelke blinkt uit dankzij zijn huiselijke sfeer: "Iedereen voelt zich welkom, en iedereen kent iedereen. We hebben hier al **hechte vriendschappen** zien ontstaan. Er kruipt dan wel veel tijd in onze aanpak, maar wat we ervoor terugkrijgen maakt het dat helemaal waard."

Hoe verdedigt UnieKO

JOUW BELANGEN?

Na 30 jaar mogen we UnieKO expert in de kinderopvang noemen, vooral voor hen die vanuit persoonlijk initiatief een kinderopvang op poten zetten.

Door alle knelpunten en vragen door de sector aangebracht op het gepaste overleg te brengen, door onderzoek te verrichten, door uitgebreide bevestigingen in de sector te voeren en door zelf in de kinderopvang te staan, weten we ondertussen waar het schoentje wringt.

Hoe verdedigt UnieKO jouw belangen bij K&G?

6 personen nemen volgende opdrachten op naast hun dagdagelijkse taak in de kinderopvang. Vrijwillig!

Kind en Gezin, Brussel

- > **Raadgevend comité van Opgroeien en Kamer kinderopvang en preventieve gezinsondersteuning:** Sinds 1 september 2019 zijn de raadgevende comités bij het agentschap Kind en Gezin en het Vlaams Centrum voor Adoptie en het intersectorale raadgevend comité bij het agentschap Jongerenwelzijn hervormd tot één raadgevend comité. Daarbij zijn twee kamers opgericht: een kamer kinderopvang en preventieve gezinsondersteuning en een kamer adoptie.
- > **Werkgroep sociale functie:** kinderopvang als een recht en een basisvoorziening, voor ieder gezin. Naast kwaliteit ook inzetten op toegankelijkheid. Hoe pakken we dit aan?
- > **(nieuw) Werkgroep Aftoetsforum:** Decreet buitenschoolse opvang en vrije tijd komt er aan. Een stakeholdersgroep bespreekt de mogelijkheden en de valkuilen.
- > **Platform 2024:** Wie in de kinderopvang werkt, moet een kwalificatie hebben of behalen voor 1 april 2020 als verantwoordelijke of 1 april 2024 als begeleider.
- > **Sectoroverleg:** overleg van K&G met alle vertegenwoordigers van de sector. Verslagen vind je terug op de K&G-website
- > **(nieuw) Werkgroep Afdviesrol lokaal bestuur/vergunningsvoorwaarde samenwerken lokaal loket:** Van het lokaal bestuur worden vele adviezen verwacht, ook in het kader van het toekomstig uitbreidingsbeleid.

Daarnaast zetelt UnieKO ook in De Vlaamse Raad Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, het Paritair Comité 331, de Hoge Raad voor Zelfstandigen en KMO, sociale partner Administratie van Financiën kostenforfait, VBJK, Mentis, lid van Voka, partner van NSZ, ... maar hierover meer volgende keer.

PARTNERS

We blijven ook investeren in onze raamakkoorden waar onze leden voordeel kunnen genieten. Stelselmatig proberen we ons aanbod uit te breiden. Ontdek wat onze partners aan jullie te bieden hebben.

xerius X

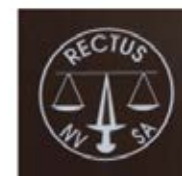
QUALITY PARTNER

ADRD
PRODUCTS
brandblusapparaten

Up
Monizze

WWW.KINDERBEDMODE.NL
TEXTIEL VOOR KINDERDAGVERBLIJVEN
HK

DATS 24

HANDEL
&
DIENSTEN
INDUSTRIE

d-care

randstad

FIDEA
VERZEKERINGEN

AQUALIBI
WALIBI
Bellewaerde

UNIEKO

wordt 30!